עבודת ישראל — וארא

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' וגו'. והנה הרב אבן עזרא התמי' על שם שדי שאמרו חז"ל טעם לשם הזה שאמר לעולמו די. ותמי' וכי בשביל פעם אחת מה דהוה הוה. יקרא שם הבורא ית' לעולם ועד בשם שדי ולפי דרכינו הענין מבואר כידוע פי' הפסוק לעולם ה' דברך נצב בשמים שבכל רגע ורגע שופע הקב"ה בכל דבר החיות ומהוהו וצריך תמיד להיות כח מגביל להגבילו שלא יתפשט וזה בשם שדי כמו שאמר אז לעולמו די כן בכל פעם מתהוה ע"י שם זה הגבול והעמדה לכל דבר. ומן הידוע כאשר כבר כתבנו באורך כי יש סדר המסודר ששת ימי בראשית ואופן בתוך אופן להשתנות כאשר ירצה הבורא ב"ה לפי מעשה בנ"י וכמ"ש בהגהה לספר באר הגולה ע"ש. וזה השינוי הוא משם הוי' עצמו שהוא הוה ומהוה כל דבר ומשנהו כרצונו. ולמשל כאשר הי' הסדר שהמצרים ישלטו על ישראל ת' שנה והקב"ה חשב את הקץ לעשות הי' צריך לשמש בשם עצם שלו הוי' לשנות ולעשות כפי רצונו וזה לא נתגלה להאבות רק למשה רבינו ע"ה כשהוצרך לגאלם וזהו שמי ה' לא נודעתי להם:

וגם הקימותי את כו' לתת להם את ארץ מגוריהם אשר גרו בה פי' שהבטיח להם שהם יזכו להמליכו ולקבל מלכותו וזהו ארץ החיים כידוע. וזה ארץ מגוריהם אשר גרו בה ג' ר"ו נוטריקון ג' ראשונות הם ח' ב' ד' כי עיקר המחשבה הי' על מלכות ישראל וכן בסוף. והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם וגומר. כי זה עיקר ירושתנו מהאבות להמליך הבורא ב"ה. וגם אני שמעתי את נאקת בנ"י אשר מצרים מעבידים אותה. היינו שעיקר צעקתם ונקאתם היתה שמעבידים אותם בפולחנא נוכראה ומסירים מהם עבודת היוצר ב"ה לכן אמור להם אני ה' פי' לבשר להם כי אמלוך עליהם כי אני רומז על מדת מלכות כידוע כאשר המלך מתפאר אני אני הוא ולית שולטנא אחרא והבן: